

О. И. Рубин

**РАДЯНСЬКА
ШКОЛА**

9

1964

О. М. РУСЬКО

Педагогічна громадськість нашої республіки зазнала тяжкої втрати: у розквіті творчих сил 25 серпня 1964 року раптово вмер член колегії Міністерства освіти УРСР, директор Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, член-кореспондент Академії педагогічних наук РРФСР, доцент Олексій Микитович Русько. Відійшла від нас людина палкого серця і кипучої енергії, все життя якої було невтомною працею і творчим шуканням.

Олексій Микитович Русько народився 17 березня 1906 року в м. Білостоці, в родині робітника-залізничника. У розпалі громадянської війни почалася його трудова діяльність. Він працює учнем слюсаря, далі — ремонтним робітником, помічником слюсаря, слюсарем депо Христинівка Південно-Західної залізниці.

Вихованець комсомолу, 1925 року він вступив до Комуністичної партії і був вірним її сином, майже сорок років з честю носив високе звання комуніста-ленінця. 1928 року він закінчив робітфак, 1932 року — Київський хіміко-технологічний інститут. З 1932 року по 1938 рік працює викладачем хімії, деканом, заступником директора

Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького. З 1938 року по 1944 — ректором Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

З 1944 року О. М. Русько — член колегії Міністерства освіти УРСР. В 1944—1958 роках працює заступником міністра освіти, а з квітня 1958 року і до останнього дня свого життя — директором Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР.

Будучи членом редакційної колегії нашого журналу і одним з найактивніших його авторів, він багато віддавав часу і сил справі посилення дійовості педагогічної преси, піднесення її ідейно-наукового рівня.

Олексій Микитович Русько був великий працелюб, вимогливий до себе і товаришів по роботі. Тверда принциповість, чесність, справедливість і людяність прихилили до нього серця, викликали любов і глибоку пошану.

В діяльності О. М. Руська поєднувалися якості і організатора народної освіти, і працівника педагогічної науки. Постійно дбаючи про зміцнення зв'язку школи з життям, він вніс вагомий вклад у розвиток теорії і практики навчання та виховання. Праці О. М. Руська з актуальних проблем народної освіти і педагогічної науки широко відомі в республіці та за її межами, а за підручниками та посібниками, у створенні яких він брав участь, вчать студенти педвузів і учні середніх шкіл.

Олексій Микитович вів велику громадсько-політичну роботу. З 1924 року він обирався в комсомольські, партійні та громадські керівні органи. Активно працював на громадсько-педагогічній роботі як президент Педагогічного товариства УРСР, президент педагогічної секції Товариства дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами, член Республіканського комітету профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ.

Заслуги О. М. Руська відзначені високими урядовими нагородами: трьома орденами Трудового Червоного Прапора і двома медалями.

Патріот, громадянин, він віддано любив Вітчизну, любив людей і вірою та правдою служив їм усе своє життя. Стийкий комуніст, самовідданий працівник народної освіти і педагогічної науки, прекрасна людина, вірний друг і товариш — таким назавжди збережеться образ Олексія Микитовича в пам'яті і серцях усіх, хто його знав.